

Scénář

Gerhard Krakl (*1940)

Gerhard Krakl se narodil v roce 1940 Nejdku, ale téměř celý svůj život prožil v městečku Abertamy. Jako pětiletý kluk prožil právě zde odsun německého obyvatelstva.

0:03:41 – 0:04:05

...Na náměstí v Abertamech byla firma Krakl, rukavičkářská firma Johann Krakl. A to byl strejda, k tomu jsem chodil a tam jsem koukal z okna, jak se shromažďovali lidi na náměstí a čekali na odvoz na nádraží do Nejdku.

Jeho nejbližší rodina však zůstala – díky otci, který jako odborník na výrobu rukaviček byl zaměstnán v místním podniku.

0:05:37 – 0:05:40

...Otec byl odborník rukavičkářskej, tak proto nás nepustili ven, nebo neodsunuli nás...

Rodině byl zabaven dům v Abertamech, který připadl Jáchymovským dolům. Díky mamince však dostali možnost v něm nadále zůstat.

0:09:21 – 0:09:29

...Maminka začala pracovat na jáchymovských dolech, na dolu Eliáš, a čistila uran.

0:09:42 - 0:09:45

...Ale nechali nás v baráku a mohli jsme tam nadále bydlet, za což byl otec strašně vděčnej.

Když 1. září 1946 poprvé usedl jako prvňáček do školní lavice v Abertamech, neuměl ani slovo česky.

0:03:06 – 0:03:31

...Pan ředitel mě učil. A ten uměl sice německy, ale nemluvil na nás německy. Já jsem nebyl jediný, byla nás většina teda, v celé třídě. No ale v prvním ročníku jsem z českýho jazyka neměl známku. Ani ze čtení ani ze psaní. A v druhým ročníku už jsem měl dvojku.

Rukavičkářství se u Kraklových dědilo z generace na generaci. Proto nebylo divu, že mladý Gerhard odešel v roce 1954 do Dobříše, aby se naučil tomuto řemeslu. Po vyučení se vrátil domů a celý život pracoval v místní továrně.

0:15:22-0:15:25

Napřed jsem byl ve skladu, ve skladu úsní, kůží...

0:15:32 – 0:15:36

...potom mě převedli na mistra...

0:15:47 - 0:15:52

...a nakonec jsem potom přešel na vrchního mistra.

0:15:56 - 0:16:07

...potom oboru jsem přišel nahoru do kanceláři, napřed jako technolog...

0:16:13 – 0:16:24

...no a potom jsem přešel na kvalitáře.

0:16:38 – 0:16:51

...nakonec jsem skončil ještě jako vedoucí výroby, no a v roce 1992 jsem byl jmenován ještě na šest roků ředitelem závodu.

V roce 1998 rukavičkárna byla zrušena.

0:18:08-0:18:22

Jeden z důvodů, který já vím, nebo já vidím, byl, že my jsme hodně vyráběli pro Sovětský svaz, no a ty odpadli, takže jsme to neměli kam vyvážet.

Aby se na rukavičkáře a jejich práci nezapomnělo, bylo založeno v Abertamech Muzeum rukavičkářství - a pan Krakl byl u toho.